

Predmet C-231/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

3. lipnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Verwaltungsgerichtshof (Austrija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

27. travnja 2020.

Podnositelj revizije:

Josef Ziri

Druga stranka u postupku:

Landespolizeidirektion Steiermark (Austrija)

Predmet glavnog postupka

Kažnjavanje zbog povreda Glücksspielgesetzes (Zakon o igrama na sreću), pitanje kumuliranja kazni bez gornje granice u slučaju visokih najmanjih kazni

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Usklađenost neograničenog kumuliranja novčanih kazni (uključujući zamjenske kazne oduzimanja slobode i doprinose za troškove postupka) s člankom 56. UFEU-a i člankom 49. stavkom 3. Povelje o temeljnim pravima u slučaju povreda koje nisu isključivo formalne

Prethodna pitanja

1. Mora li nacionalni sud u okviru kaznenog postupka koji se vodi radi zaštite uređenja monopola ispitati odredbu o kaznenoj sankciji koju primjenjuje s obzirom na slobodu pružanja usluga ako je prethodno ispitaio uređenje monopola u

skladu sa smjernicama Suda Europske unije i ako je to ispitivanje pokazalo da je uređenje monopola opravdano?

2. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude potvrđan:

2. a) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje novčane kazne za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih novčanih kazni?

2. b) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje najmanje kazne u iznosu od 3000 eura za svaki automat za igre na sreću?

2. c) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa izricanje zamjenske kazne oduzimanja slobode za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih zamjenskih kazni oduzimanja slobode?

2. d) Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju kažnjavanja stavljanja na raspolaganje lutrija zabranjenih Zakonom o igrama na sreću propisuje da doprinos za troškove kaznenog postupka iznosi 10 % izrečenih novčanih kazni?

3. Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude niječan:

3. a) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje novčane kazne za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih novčanih kazni?

3. b) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa obvezno izricanje najmanje kazne u iznosu od 3000 eura za svaki automat za igre na sreću?

3. c) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za stavljanje na raspolaganje lutrije zabranjene Zakonom o igrama na sreću predviđa izricanje zamjenske kazne oduzimanja slobode za svaki automat za igre na sreću bez apsolutnog najvišeg ukupnog iznosa izrečenih zamjenskih kazni oduzimanja slobode?

3. d) Treba li članak 49. stavak 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju

kažnjavanja stavljanja na raspolaganje lutrija zabranjenih Zakonom o igrama na sreću propisuje da doprinos za troškove kaznenog postupka iznosi 10 % izrečenih novčanih kazni?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 56. UFEU-a i članak 49. stavak 3. Povelje o temeljnim pravima

Navedene nacionalne odredbe

Članak 2. stavci 1. i 4., članak 19. stavci 1. i 7. te članak 52. Glücksspielgesetz (Zakon o igrama na sreću, u daljnjem tekstu: GSpG)

Članak 9. stavci 1. i 7., članak 16. stavci 1. i 2., članak 19. stavci 1. i 2., članak 20. te članak 64 stavci 1. i 2. Verwaltungsstrafgesetz 1991 (Zakon o upravnim prekršajima iz 1991., u daljnjem tekstu: VStG)

Članak 38. Verwaltungsgerichtsverfahrensgesetz (Zakon o upravnom postupku, u daljnjem tekstu: VwGVG)

Navedena sudska praksa Suda

Presuda od 30. travnja 2014., Pflieger, C-390/12; presuda od 11. lipnja 2015., Berlington Hungary, C-98/14; presuda od 12. rujna 2019., Maksimovic i dr., C-64/18; rješenje od 19. prosinca 2019., NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg, C-645/18; presuda od 8. rujna 2010., Markus Stoß i dr., C-316/07; presuda od 25. travnja 2013., Jyske Baak Gibraltar Ltd., C-212/11

Prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Prethodna pitanja postavljena se u vezi s ispitivanjem kazni određenih odlukom nadležnog kaznenog tijela kojom je podnositelj revizije proglašen krivim za počinjenje deset povreda Zakona o igrama na sreću i kojom su izrečene kazne, a koju podnositelj revizije, nakon što je Landesverwaltungsgericht Steiermark (Zemaljski upravni sud u Štajerskoj, Austrija, u daljnjem tekstu: Upravni sud) djelomično prihvatio njegovu žalbu u pogledu visine kazne i smanjio kazne izrečene za svaku povredu, u ovom postupku pobija revizijom pred sudom koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku. Prethodna pitanja upućena Sudu Europske unije u vezi s pravom Unije reprezentativna su za druge predmete povodom revizije koji se vode pred sudom koji je uputio zahtjev.
- 2 Podnositelj revizije proglašen je upravnom odlukom krivim što je društvo A GmbH, koje je zastupao kao direktor, od 30. travnja do svibnja 2016. omogućilo pristup zabranjenoj lutriji u objektu u kojem se nalazilo ukupno deset automata za igre na sreću, čime je počinilo ukupno deset povreda na temelju članka 52. stavka

1. točke 1. treće inkriminacije GSpG-a. Upravno kazneno tijelo za svaku je povredu, dakle za svaki automat za igre na sreću, izreklo upravnu kaznu u iznosu od 10 000 eura te zamjensku kaznu oduzimanja slobode od tri dana (odnosno za deset automata ukupno 100 000 eura i 30 dana zamjenske kazne oduzimanja slobode) te je podnositelju revizije naložio plaćanje doprinosa za troškove kaznenog postupka u iznosu od 10 000 eura. Društvo F s.r.o. sa sjedištem u Slovačkoj pravomoćno je osuđeno kao organizator igara na sreću putem tih deset automata za igre na sreću. Privremeno oduzimanje automata za igre na sreću naloženo je u odnosu i na društvo A GmbH i na (slovačko) društvo F s.r.o.
- 3 Upravni sud proveo je na temelju žalbe koju je podnio podnositelj revizije protiv odluke o kazni ukupnu ocjenu okolnosti donošenja i provedbe GSpG-a te je pritom zaključio da je sloboda pružanja usluga opravdano ograničena tim zakonom. Taj je sud u prvostupanjskom postupku odbio žalbu koju je podnositelj revizije podnio protiv upravne odluke o kazni i u pogledu utvrđene krivnje i u pogledu određene kazne. Podnositelj revizije osporio je tu odluku revizijom pred sudom koji je uputio zahtjev.
- 4 Sud koji je uputio zahtjev potvrdio je u prvom postupku revizije odluku upravnog suda koja se odnosi na kazneni postupak podnositelja revizije u pogledu utvrđene krivnje, ali ju je ukinuo u pogledu određene kazne. Nakon toga je upravni sud u nastavljenom žalbenom postupku prihvatio žalbu podnositelja revizije u vezi s visinom kazne na način da je na temelju članka 52. stavka 2. treće rečenice GSpG-a izrekao deset novčanih kazni u iznosu od po 4000 eura te deset zamjenske kazne oduzimanja slobode od po jednog dana (odnosno ukupno 40 000 eura novčanih kazni i deset dana zamjenskih kazni oduzimanja slobode). Doprinos za troškove prvostupanjskog upravnog kaznenog postupka utvrđen je u iznosu od 4000 eura. Podnositelj revizije podnio je sudu koji je uputio zahtjev predmetnu reviziju protiv tako određenih kazni.

Prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 5 Ocjena suda koji je uputio zahtjev o zakonitosti kazni koje je odredio upravni sud ovisi o usklađenosti odredbi GSpG-a kojima se uređuje određivanje kazne u vezi s odredbama Verwaltungsstrafgesetzes (Zakon o upravnim prekršajima, u daljnjem tekstu: VStG) koje treba primijeniti upravni sud prilikom određivanja kazni s pravom Unije (opća načela ograničenja slobodnog pružanja usluga i članak 49. stavak 3. Povelje o temeljnim pravima). Odluka Verwaltungsgerichtshofa (Vrhovni upravni sud, Austrija) o predmetnoj reviziji ovisi o odgovorima na pitanja navedena u ovom zahtjevu za prethodnu odluku i pitanja u vezi s tumačenjem prava Unije koja su u daljnjem tekstu detaljnije razmotrena.
- 6 Sud je potvrdio primjenjivost odredbi prava Unije, osobito Povelje o temeljnim pravima i članka 56. UFEU-a, u slučaju da organizator nezakonitih igara na sreću boravi u Austriji, a navodni je vlasnik automata društvo sa sjedištem u Češkoj (vidjeti presudu C-390/12, Pflieger, točka 10. i točke 33. do 36.). U upravnom

kaznenom postupku koji je doveo do predmetne revizije organizator igara na sreću društvo je sa sjedištem u Slovačkoj; društvo A GmbH, koje je zastupao podnositelj zahtjeva za reviziju, stavilo je te igre na raspolaganje u jednom kafiću. Osim toga, postojanje prekogranične situacije Sud je također temeljio na činjenici da se nikako ne može isključiti da subjekti nastanjeni u drugim državama članicama ne bi bili ili da nisu zainteresirani za otvaranje igračnica u, primjerice, Mađarskoj (presuda *Berlington Hungary*, C-98/14, t. 27.).

- 7 Iz sudske prakse Suda proizlazi da propis koji, među ostalim, zabranjuje gospodarsko iskorištavanje automata za igre na sreću bez prethodne dozvole upravnih tijela predstavlja ograničenje slobode pružanja usluga zajamčene člankom 56. UFEU-a (vidjeti osobito prethodno navedenu presudu *Pfleger*, t. 39.); na nacionalnom je sudu da ispita zakonitost takvog ograničenja slobode pružanja usluga na temelju pravila GSpG- a, posredstvom provedbe opće ocjene, koja se zahtijeva pravom Unije (vidjeti presudu *Pfleger*, t. 50.). U ovom postupku revizije valja zbog utvrđene krivnje u odnosu na pravo Unije ispitati isključivo proporcionalnost izrečenih kazni zbog utvrđenog zabranjenog zadiranja u monopol.
- 8 U svojoj presudi od 12. rujna 2019., *Maksimovic i dr.*, C-64/18, Sud je odlučio o nekoliko zahtjeva za prethodnu odluku koji se odnose na proporcionalnost relevantnih austrijskih odredbi o korištenju prekogranične radne snage, kojima se predviđalo, s jedne strane, izricanje novčanih kazni za svakog dotičnog radnika, bez ograničenja najvišeg ukupnog iznosa takvih novčanih kazni koje treba izreći i, s druge strane, zamjenske kazne oduzimanja slobode. Sud je presudio da članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim je, u slučaju nepoštovanja obveza u području radnog prava, koje se odnose na dobivanje administrativnih dozvola i držanje isprava o plaći, propisano izricanje novčanih kazni koje ne mogu biti niže od unaprijed određenog iznosa, koje se određuju kumulativno za svakog dotičnog radnika i bez najvišeg iznosa, kojima se dodaje doprinos za troškove postupka u visini od 20 % od njihova iznosa u slučaju odbijanja žalbe podnesene protiv odluke kojima su kazne izrečene i koje se u slučaju neplaćanja zamjenjuju kaznom oduzimanja slobode (vidjeti također presudu Suda od 19. prosinca 2019., *NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg*, C-645/18).
- 9 U ovom postupku revizije postavlja se prilikom ispitivanja izricanja sankcija zbog više povreda GSpG-a pitanje tumačenja članka 56. UFEU-a kao i, u krajnjem slučaju, članka 49. stavka 3. Povelje o temeljnim pravima u pogledu usklađenosti članka 52. stavka 2. treće rečenice GSpG-a te članka 16. i članka 64. stavka 2. VStG-a s pravom Unije.

Ispitivanje određivanja kazne s obzirom na članak 56. UFEU-a (prvo prethodno pitanje)

- 10 U predmetnom revizijskom postupku upravni sud je prvo proveo ispitivanje zadiranja u slobodu pružanja usluga u obliku sveobuhvatne ocjene na temelju

kriterija Suda (vidjeti presude Stoss, C-316/07, t. 79., Pflieger, C-390/12, t. 41., 45., 56. i 62., te Jyske Baak Gibraltar Ltd., C-212/11, t. 62. i 64.) te je zaključio da odredbe GSpG-a kojima se predviđa kažnjivost automatskih igara na sreću bez potrebne koncesije nisu protivne pravu Unije.

- 11 Kada je riječ o ispitivanju visine kazne koju je upravni sud odredio u ponovljenom postupku, sud koji je uputio zahtjev najprije se pita treba li u drugom koraku također ispitati pitanje proporcionalnosti sankcija predviđenih zakonom u slučaju takvog zadiranja u monopol s obzirom na slobodu pružanja usluga ili (isključivo) s obzirom na nacionalni ustavni poredak.

Ispitivanje određivanja kazne na temelju članka 49. Povelje o temeljnim ljudskim pravima

- 12 Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude niječan, sud koji je uputio zahtjev pita se valja li u sljedećoj fazi zakonske odredbe koje treba primijeniti prilikom ispitivanja kazne koju je odredio upravni sud smatrati proporcionalnima u smislu članka 49. stavka 3. Povelje o temeljnim pravima.

Ako odgovor na prvo prethodno pitanje bude potvrđan (prethodna pitanja 2. a) do 2. d)), a odgovor na prvo prethodno pitanje niječan (prethodna pitanja 3. a) do 3. d))

- 13 Najprije valja podsjetiti da je prema ustaljenoj sudskoj praksi Verwaltungsgerichtshofa (Vrhovni upravni sud) i u skladu s GSpG-om svaka od inkriminiranih radnji iz članka 52. stavka 1. u pogledu svakog pojedinačnog automata za igre na sreću zaseban upravni prekršaj za koji se trebaju izreći kumulirane kazne u smislu članka 22. VStG-a. U predmetnom je slučaju upravni sud primijenio prilikom određivanja novčanih kazni okvir kazni iz članka 52. stavka 2. treće rečenice GSpG-a, kojim se u slučaju prvog stavljanja na raspolaganje zabranjene lutrije putem više od tri automata za igre na sreću propisuje okvir kazni od 3000 do 30 000 eura za svaki automat za igre na sreću.

- 14 Određivanje kazne u okviru zakonskih pragova kazni predstavlja diskrecijsku ovlast, koji se mora izvršiti u skladu s kriterijima koje je utvrdio zakonodavac u članku 19. VStG-a (značenje i utjecaj na zaštićeno pravno dobro, otegotne i olakotne okolnosti, krivnja, imovinsko stanje). U tom pogledu valja također voditi računa o tome da u predmetnom slučaju minimalna kazna od 3000 eura predviđena GSpG-om prilikom određivanja kazne u svakom pojedinačnom slučaju može u skladu s člankom 20. VStG-a biti upola manja (to jest 1500 eura za svaki uređaj) ako olakotne okolnosti znatno prevaguju nad otegotnim okolnostima.

- 15 S obzirom na prethodno navedenu sudsku praksu Suda o nedopuštenosti izricanja najmanjih kazni, kumulativnih novčanih kazni i njihove zamjene za zamjenske kazne oduzimanja slobode u slučaju povrede obveza iz radnog prava (vidjeti presudu Maksimović) u predmetnom se slučaju postavlja pitanje treba li članak 56. UFEU-a (te, u slučaju odbijanja njegove primjenjivosti na predmetni slučaj,

članak 49. stavak 3. Povelje o temeljnim pravima) tumačiti na način da mu se protivi propis kao što je članak 52. stavak 2. treća rečenica GSpG-a, odnosno, drugim riječima, mogu li se razmatranja Suda u predmetu Maksimovic primijeniti na propis, poput članka 52. stavka 2. treće rečenice GSpG-a, kojim se kažnjava priređivanje igara na sreću bez koncesije i, stoga, bez nadzora, primjerice u pogledu zaštite igrača.

- 16 Takva odredba, kao što je Verwaltungsgerichtshof (Vrhovni upravni sud) u više navrata istaknuo s obzirom na sudsku praksu Suda o zakonitosti monopola u području igara na sreću, u dovoljnoj mjeri osigurava, među ostalim definiranjem normativnog okvira upravnog nadzora u članku 50. GSpG-a, da se ciljevi zakonodavca stvarno ostvaruju na dosljedan i sustavan način: povrede GSpG-a moraju se učinkovito kažnjavati kako bi se promicao monopolski sustav u kombinaciji sa sustavom koncesija jer u protivnom isti ne bi bio učinkovit. Nasuprot tomu, poštovanje monopola (njegova učinkovitost) mora se osigurati (vidjeti presudu Stoß, t. 84. i sljedeće točke).
- 17 Sud koji je uputio zahtjev smatra da povrede navedene u članku 52. stavku 1. točke 1. GSpG-a nisu povrede pukih regulatornih odredbi koje služe za administrativne svrhe. Naprotiv, potrebno je osigurati monopol koji je zakonito uspostavljen pravom Unije u odnosu na osobe koje ne poštuju pravila o zaštiti igrača i ne podliježu nikakvom nadzoru (primjerice vidjeti u pogledu sprečavanja pranja novca članak 19. stavak 7. GSpG-a). Na primjer, sankcionira se priređivanje zabranjenih lutrija putem uređaja za igre na sreću koji, općepoznato, imaju posebno velik potencijal za ovisnost i stoga su osobito opasni. Inkriminacije iz članka 52. stavka 2. GSpG-a pritom se temelje za svaku povredu na ukupnom broju automata za igre na sreću.
- 18 U tom smislu valja istaknuti da postupak dodjele koncesije odnosno odobrenje koje se izdaje na temelju GSpG-a ne predstavlja isključivo akt u pogledu kojeg koncesionar mora udovoljiti samo formalnim zahtjevima. Umjesto toga, s obzirom na izrazito mali broj koncesija odnosno odobrenja koja se mogu dodijeliti te visokih zahtjeva nametnutih koncesionaru valja u konačnici zaključiti da je provođenje igara na sreću u pravilu zabranjeno te se ne može smatrati obavljanjem djelatnosti koja je sama po sebi dopuštena i zajamčena temeljnim slobodama. Izricanje strogih kazni stoga ne može učiniti manje privlačnim ostvarivanje slobode omogućene svakoj osobi, nego se, umjesto toga, njime žele učinkovito spriječiti osobe bez koncesije odnosno odobrenja da priređuju sve vrste igara na sreću te negativni učinci na opći interes društva koji iz toga proizlaze.
- 19 Stoga se postavlja pitanje protivi li se članku 56. UFEU-a (kao i članku 49. stavku 3. Povelje o temeljnim pravima) propis čiji je cilj sprečavanje nezakonitog postupanja koje izrazito šteti društvu. Inkriminacije iz članka 52. stavka stavku 1. GSpG-a nisu samo povreda obveze prijavljivanja, nego ugrožavanje važnih javnih interesa koji prema mišljenju austrijskog zakonodavca zahtijevaju stroge kazne zbog opće i posebne prevencije.

- 20 Sud koji je uputio zahtjev smatra u tom pogledu da valja odvojeno ispitati protivi li se članku 56. UFEU-a (kao i članku 49. stavku 3. Povelje o temeljnim pravima), s obzirom na *ratio legis* tih odredbi, zakonski propisano postupanje prilikom određivanja kazne, kako je opisano u nastavku.

Izricanje novčanih kazni bez ograničenja najvećeg iznosa i najmanjih kazni (prethodna pitanja 2. a) i 2. b) odnosno 3. a) i 3. b))

- 21 Najprije valja izreći novčanu kaznu u iznosu od najmanje 3000 eura za svaku povredu, tj. za svaki automat za igre na sreću (koja u posebnim okolnostima može biti upola manja u skladu s člankom 20. VStG-a). Ukupan iznos novčanih kazni izrečenih okrivljeniku u konačnici proizlaze iz broja povreda, odnosno broja korištenih automata za igre na sreću. Cilj je tog postupanja prema volji austrijskog zakonodavca otklanjanje ekonomskih prednosti koje se mogu ostvariti kaznenim djelo i na taj način učiniti nezakonito nuđenje manje privlačnim te ga dodatno suzbiti. Slijedom toga, u tipičnom slučaju određivanja novčanih kazni u istom iznosu za svaku povredu ukupan iznos novčane kazne proizlazi iz množenja broja automata za igre na sreću s iznosom pojedinačne novčane kazne.
- 22 Uzimajući u obzir najmanju kaznu za automate za igre na sreću koja se u ovom slučaju treba primijeniti (3000 eura za svaki automat za igre na sreću), kod velikog broja automata, kao, primjerice, u predmetnom slučaju, proizlaze najmanje novčane kazne u iznosu od 30 000 eura, a u slučaju kockarnice s otprilike 50 automata za igre na sreću minimalne kazne iznosile bi već 150 000 eura. U tom se pogledu u objašnjenjima nacrtu austrijskog zakona pojašnjava da se kažnjavanje razlikuje u ovisnosti o štetnosti, time što je u slučaju povrede s više od tri automata za igre na sreću predviđena trostruka najmanja kazna. Na taj je način, s jedne strane, obuhvaćena organizirana povreda, koja je s time uobičajeno povezana, a, s druge strane, otklanja se ekonomska korist od kažnjivih ponašanja, koja je također s time uobičajeno povezana. Gornja granica ukupnog iznosa novčanih kazni u tom modelu sankcija po svojoj je prirodi otvorena jer ona nužno ovisi o broju postavljenih automata za igre na sreću i jer se zakonom ne utvrđuje najveći ukupni iznos novčanih kazni.

Izricanje zamjenskih kazni oduzimanja slobode [prethodno pitanja 2. c) odnosno 3. c))

- 23 Kao drugo, postavlja se pitanje opravdavaju li visok stupanj nezakonitosti i društvena štetnost povreda izricanje zamjenskih kazni oduzimanja slobode. One se izvršavaju isključivo ako ni osuđenik ni odgovorno društvo ne plate izrečene novčane kazne.
- 24 Ako se izriče novčana kazna, istodobno se mora izreći zamjenska kazna oduzimanja slobode u slučaju nemogućnosti njezine naplate (članak 16. stavak 1. VStG-a), koja u predmetnom slučaju može iznositi najviše dva tjedna za svaku povredu. U tom je pogledu prema ustaljenoj sudskoj praksi suda koji je uputio zahtjev određivanje zamjenske kazne oduzimanja slobode nužno povezano s

novčanom kaznom na način da prilikom određivanja zamjenske kazne oduzimanja slobode treba uzeti u obzir je li optuženik počinio povredu namjerno ili isključivo nepažnjom. Ako postoji velika razlika između iznosa novčane kazne i zamjenske kazne oduzimanja slobode (u odnosu na najveću kaznu), potrebno je odgovarajuće obrazloženje.

- 25 Sustav zamjenske kazne oduzimanja slobode ima za cilj osigurati da je utvrđeno kažnjivo postupanje povreda kažnjivo i u slučaju nemogućnosti naplate novčane kazne. Kao ni u slučaju izricanje novčanih kazni, nije predviđena zakonska gornja granica zbog kumuliranja iznosa izrečenih zamjenskih kazni oduzimanja slobode. Isto tako, ukupno trajanje izrečene zamjenske kazne oduzimanja slobode (za novčane kazne u istom iznosu) također je rezultat množenja izrečene zamjenske kazne oduzimanja slobode s brojem povreda (automata za igre na sreću).

Doprinos za troškove postupka (prethodno pitanje 2. d) odnosno 3. d))

- 26 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev pita se treba li pravo Unije tumačiti na način da mu se protivi to da obvezni doprinos za troškove kaznenog postupka iznosi 10 % izrečenih novčanih kazni (članak 64. stavak 2. VStG-a).

RADNI DOKUMENT